

Liva og ráða

TANN, sum hevur neista í sær av javnaðarhugaðum politikki, fer á val týsdagin at geva sína atkvøðu fyri Føroya Javnaðarflokk. Í floksleiðsluni er tað eingin sum ivast í, at hetta fer at vera eitt gott val fyri flokkin, men fyri at hetta skal gerast eitt gott val, er avgjørt neyðugt at vit fara á val og seta kross við listan ella ein av valevnum Javnaðarflokksins.

IKKI skulu tað vera við gyltum lyftum, at veljarin tekur sína leið á valstaðið fyri at geva Javnaðarflokkinum atkvøðu sína. Men tvørtur ímóti við tí í huganum, at tað er við hesum flokkinum, sum val undan vali, ótroystiliga, hevur borið sín boðskap millum fólkið, stóðugt og trúliga at at laða uppi garðin, soleiðis at lúggjari og íheimligari gjørdist, ár undan ári at liva í Føroyum.

EIN og annar vil so siga, jumen, men vit vilja eisini ráða í hesum landi, Javnaðarflokkurin hevur ótroystiliga skiliga sagt, at hesi tingini hoyra bæði saman. Við eini stóðugari stremban fyri betri menniskjaligum korum og hesum tatti sum so avgjørt neyðugt, fer flokkurin stóðugt at stremba fram, soleiðis at endamálið ongantíð fer úr eygssjón — at skapa góð kor fyri fólkinum herheima, hetta ber so avgjørt við sær at vit vera sjálvir at ráða fyri okkara egnu viðurskiptum.

HETTA skal ikki gerast við rakstrarrópum, ei heldur við ræðslupropagandu, skiftandi alt eftir hvat best man bita á í løtuni.

FARIÐ á val og veljið Føroya Javnaðarflokk — tá verða fólkatingsumboðini best vald, tey sum skulu verða umboð okkara í mongum og týðningarmiklum málum.

Framhald frá 1. síðu. (1)

tørvin av fiski í EEC, gjørda av tí danska uttanríkisráðnum. Tølini eru fyri árið 1969 og sammetir tørvin í einum ikki viðkaðum EEC og í tí viðkaða EEC við Danmark, Norveg, Bretland og Írlandi, sum nýggjum limum.

Fesk-ella fryst sild og fiskamjøl

Innan hesa vørna verður tørur bæði í tí ikki viðkaða og tí viðkaða EEC. Innflutnings-tørvin fyri sild varð í 1969 104.700 tons og í tí viðkaða EEC hevði tørvin verið 96.000 tons. Fyri mjøl var tørvin í báðum førum umleið 1.000.000 tons.

Toskur, fryst fløk salt-sild og saltfiskur

Fyri hesar okkara mest týðandi útflutningsvørur er myndin óðrvisi. Innflutningurin til tann ikki viðkaða EEC var í 1969 61.500 tons. Men um felagsmarknaðurin var viðkaður við frammanfyri nevndu londum, so varð hann førur fyri at útflyta av hesum vør-um tilsamans í 1969 122.900 tons. Um vit ikki finna fram til eina skilagóða skipan við EEC, um hann verður viðkaður, so verða vit fyri høvuðsvørur okkara at missa ein týðandi marknað undantikið fesk og frysta sild og fiskamjøl. Hetta er ein álvarsliur spurningur.

Niðurstøðan:

Onkur hevur valt at sita hendur í favn og tikið eina tað-nýttar-einki støðu, men hugsar tó um at bjarga sær sjálvum. Javnaðarflokksins stóða var áðrenn lótingsvalið 1970 at taka upp samráðingar við tí fyrirvarni, at óki innan fyri tað til eina og hvørja tíð galdandi fiskimark, tó í minst lagi 12 fjórðingar, skal eittans vera fyri føroyingar.

Nýggja landsstýrið

hesi stóðu javnaðarflokksins og avgjórði at fram skuldu fara samráðingar til kannan av møguleikanum.

Sama kravið, ið javnaðarflokkurin setti fram, verður nú fært fram frá fiskimönnum í Noregi, Hetlandi, Skotlandi og Írlandi. Og tað verður meira og meira greitt, at ein haldgóð loysn er frammanfyri stavn.

Her hevði verið óðrvisi leitari at siti hendur í favn og tikið tað-nýttar-einki-støðuna.

Men javnaðarflokkurin er bæði ein flokkur við hugsjónum og ein flokkur, ið torur taka ábyrgd til tryggjan av framtíð Føroya fólks.

Ein annar spurningur er so tann, hvussu hesar hugsjónir javnaðarmanna samrøma við ta politisk-økonomisku hugsanina innanfyri felagsmarknaðarlöndini.

Hvørjum javnaðarmanni ber í brósti ein íva um, at her kann fáast samrøður í lag, men hetta koma vit at taka støðu til.

Í løtuni kanna vit bert allar møguleikar og royna at vinna mestu sømdir.

Tá øll úrslit leggja greið, koma javnaðarmenn saman til landsfundar at taka støðu til hesar spurningar.

Í løtuni leikar als ikki á at fáa hesar spurningar frá hondini.

Vit skulu geva okkum stundir.

Tað er ábyrgdarleyst at taka støðu til henda álvarsama spurning — og vit eru fullvisir í, at føroyska fólkið ikki ynskir at taka støðu til henda spurning í dag, men ynskir tær gjøllu kanningar, sum fara fram, fórdar til botns, so fólkið hevur ter neyðugu fortreytir til at siga ja ella nei til ta støðu, sum tingið kemur at taka.

Jacob Lindenskov.

Blasstjórn:

Torfinn Smith (Ábyrgd)

Hanna Lisberg

Prentsmiðjan á Havnareyri

Vit blokera ikki

Mangt umskiftist á mansins ævi. Hesi orð, ið Tróndur hevði fyri munni á sinni, kundu verið søgd um tað risastóra uppbyggingararbeiði, sum verið hevur í føroyska samfelagnum hesi seinastu árin.

Ikki minst í Eysturoy hava vit kunna frøtt okkum um, hvussu vunnid er fram á øllum økjum. Fleiri idnaðarvirki, stórri og smærri nýbygningar í hópatali, vegagerð, lendingar, havnagerð, fergulegur, dýpan av Streyminum og í umbúnað eru berghol og brúgv um Streymin.

Myndin broytist so skjótt, at ein illa skilir, hvat ið hent er, ið hendir og als ikki hugsar um, at hetta, sum nú er vorðið veruleiki, vóru dreyamar, ið menn droymdu, bardust fyri og lodgu stóðið undir.

Hóast allan henda framburð og hóast arbeiði til allar hend-

ur, so eru mál, sum vit ótolnir biða eftir og spyrja eftir.

Flogvøllurin, nær verður farið undir arbeiðið? og hvar skal hann leggjast?

Gerð av flogvølli er statsuppgáva burturav, fær sína viðgerð og avgerð á fólkatengi, so um vit ikki høvdu okkara umboð har, var lutur okkara bert at biða, biða til einaferð.

Vit hava ikki tíð at biða, vit hómá í flogvøllinum enn stórri framburð og vælferð. Við tryggari og góðari floghavn er tað ikki bert ferðamannaflutningur, talan verður um, men heldur tann møguleiki, ið skaptur verður fyri útflytan av ferskari vøru til munandi hægri prisir.

Allir eysturoyingar hava við størsta áhuga fylgt við teim kanninum, sum fari hava fram fyri at finna best hóskaða plássi at byggja floghavnina á, og eru vit fegnir, nú alt

tykist benda á, at Skorðhæddin stendur fremst á breddanum, sum plássið, biligast verður at byggja, við bestu innflúgvingsmøguleikum og eisini hóast lítið hevur verið skrivað um hetta, sum samfelagsökonomiskt liggur best fyri.

Tað er framhildið av monnum, sum hava gjørt eina meting um, hvar útbýgging og tilflytan av fólki verður størst í næstu framtíð, at á hesum øki, sum liggur millum bæði høvuðsplássini Klaksvík og Havnina, vil vinnuliga útbýggingin verða størst, her eru bestu havnirnar, her eru flestu idnaðarvirki her er stóru skipafloti, óivað var tað hetta, løgmaður hugsaði um, tá hann í frágreiðing síni nevndi, at samfelagsökonomisk sjónarmið eisini telja.

Her má fáast gongd á, fyri hvønn dag, sum gongur, áðrenn Framhald á 4. síðu. (1)

Bert protest

Vit hava uppundir hetta valið hoyrt menn tosa um at fara á Fólkatung at protestera.

Tað er óneyðugt, tí ein protestmaður útinnur ikki nakra samvinnu, hann setur seg niður at bina — soleiðis hava føroysku protestmennirnir í Fólkatunginum gjørt higar til. Úrslitini kenna vit øll.

Javnaðarmáðurin fer í aktiva samvinnu. Hann fer at stríðast fyri fólksins vælferð í allar mátar.

Dugna-skapur

At loysa politiskar spurningar, sum hava slíka náttúru, at teir koma t merkjast í samfelagnum, krevur bæði dugnaskap og skilagott grundarlag.

Gjøgnum eitt mannaminnið hevur Føroya Javnaðarflokkur ríkið sannan politikk, sum veruliga hevur evnað at broytt hitt føroyska samfelagið til at vera eitt gott samfelag at liva í. Ikki so, at lyti ikki eru at finna. Men samantikið ber ikki til at siga annað, enn at við javnaðarflokkinum hevur borið rettiliga væl til at umskipað samfelag okkara til tað er í dag.

Við hegni og skili

Tað verður tíðum sagt, at javnaðarflokkurin hevur lyndið til at rósa sær av ymsum málum. Ikki er tað við tí endamálinum, men einans fyri at visa fram ta sannføring, at tað var við javnaðarflokksins áhaldandi ávirkan, at tað eydnaðist at føra ein politikk, ikki tann

politikkinn sum »hensynsleyst« kollvælti tað sum var, men sum við hegni og skilagóðari framferð broytti, valdi um og breytt upp úr nýggjum, har tað var neyðugt.

At rekka upp øll málini er óneyðugt og gerst ikki í stuttum valupprópi til Føroya fólk.

Passaði ikki, Kjartan!

Í útvarpsvalroðu síni helt Kjartan Mohr fyri, at landsstýrið var farið í samráðingar við útlendsk feløg um oljuboringar. Nei, Kjartan, tað passar ikki.

Landsstýrið hevur tvørtur ímóti sagt, at tað ikki fer undir nakrar samráðingar fyrr enn vit hava fullgøða greiðu á

øllum viðurskiptum í samband við landgrunnin kring Føroyar.

Landsstýrið hevur sagt áhugasom frá, at ongur samráðingur fara fram tey fyrstu árin, tí tað er eingin orsök til at leypa á leistum.

Men hvi spyr Kj. Mohr ikki í landsstýrinum.

Hvar kunnu tygum stemma?

Fólk, sum ikki kunnu greiða atkvøðu á valstaði sínum, kunnu venda sær til fólkaývirliðið í Havn fyri at atkvøða. Er sjúka orsøkin, er at venda sær til politistøðina í Havn, telefon 1 1448 fyri at fáa atkvøðu greidda við hús.

Sjófólk kann eisini venda sær á politistøðina í Havn, annars á sýsluskriverstovum.

Atkvøða, sum ikki er komin á valstaðið áðrenn valið byrjar, verður ógyldug og ikki tald við.

fyri Javnaðarlistanum!